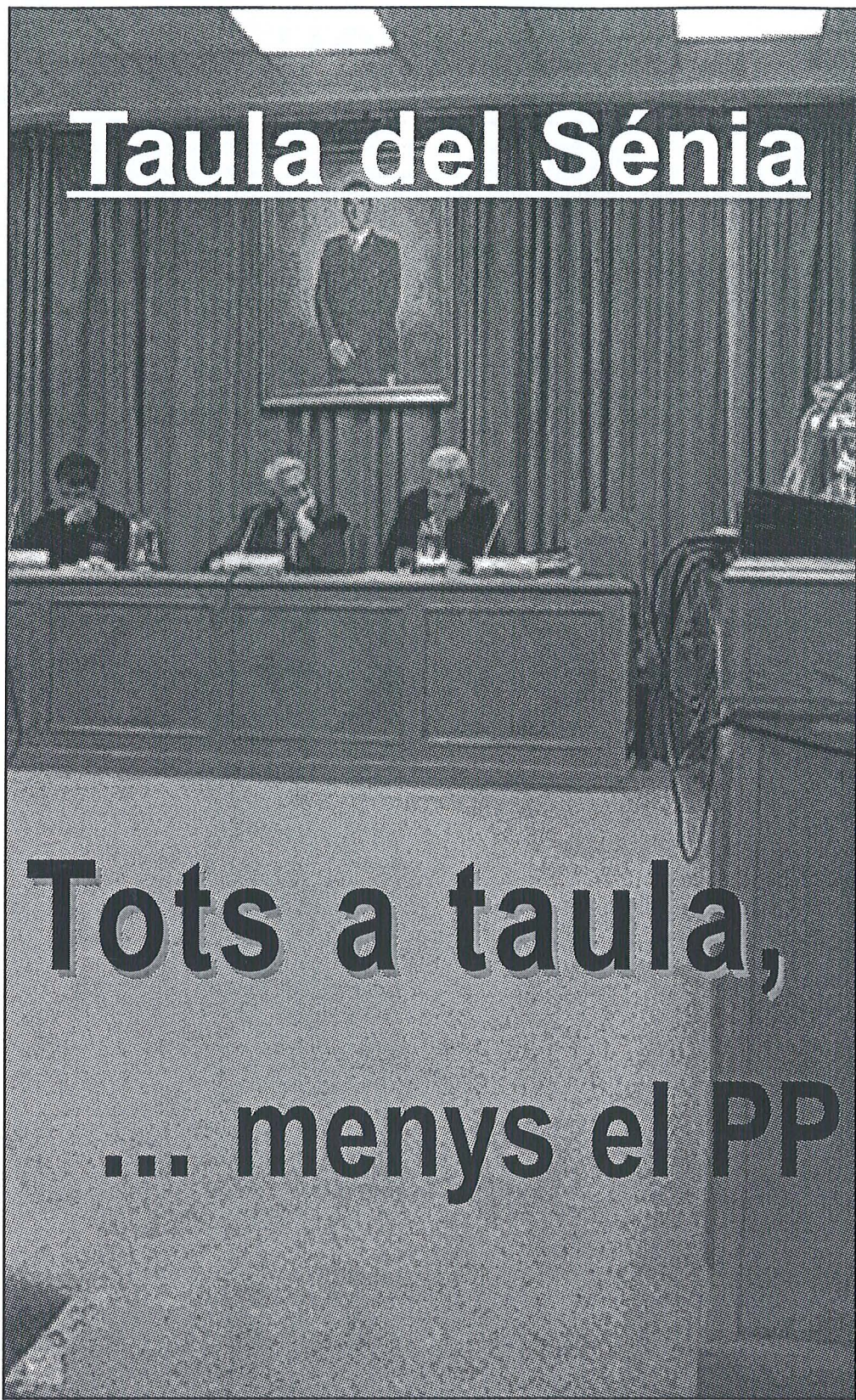

La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 2 de gener de 2004 • Núm. 415 • Any X • 0.75 Euros

Taula del Sénia

**Tots a taula,
... menys el PP**

**Abandonen dos
cans perillosos
a un jardí d'una
urbanització**

**El Club d'Athletisme Baix
Maestrat va celebrar el
XXIIIè Cross 'Ciutat de Bló'**

**LA VEU DESITJA UN
BON ANY A TOTS ELS
SEUS LECTORS**

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO, FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI,
JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO SERRANO

Col·laboradors/ SUSANNA ANGLÉS, JOSEP BARBERÀ, PERE BAUSÀ, VICENT BORRÀS, XAVIER BURRIEL, NOEMÍ OMS, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, OLGA LLUCH, JOSEP V. TAUS i GREGORIO SEGARRA
Fotografies/ LLUÏSA GARCIA i JOAN CARLES ADELL

LA VEU respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. LA VEU es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Administració, subscripcions i publicitat/ 964.82.84.68
Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS- 242-95
Imprimeix/ GRÈVOL.
PASSATGE SANT BLAI N. 2

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
 laveudebenicarlo@eresMas.com

414

DES DEL 18 D'AGOST DE 1995

Nou llibre de futbol

Gregorio Segarra va presentar el seu darrer llibre en un acte multitudinari que quasibé va omplir l'Auditori Municipal. La immensa majoria de la gent que hi va(m) acudir havia estat lligada d'una manera o d'una altra a l'esdevenir del nostre estimat CDB. Directius, jugadors, empleats, col·laboradors, allà es va veure de tot.

També vaig veure molts aficionats que, per diferents motius, han deixat d'anar al camp. Damunt l'escenari hi havia una taula amb sis persones. Quatre d'ells van dir la seua, i dos (José Palanques i Antoniet Febrer) els va fer pujar l'autor per tal d'agrair-los especialment la seua col·laboració.

Va començar els parlaments Sangüesa, que va fer el paper de presentador de presentador. Després va intervenir el presentador pròpiament dit, Àngel Alonso, amb un magnífic i breu parlament, tota una declaració de principis. En tercer lloc

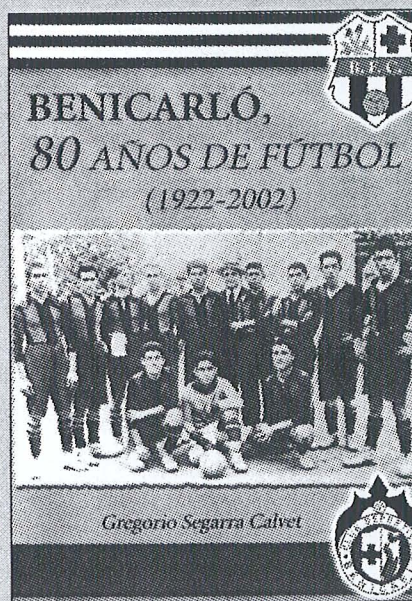
va prendre la paraula Gregorio Segarra, que portava un full escrit, magníficament llegit i que ho va fer inusualment breu. La cloenda de l'acte va córrer a càrrec de la

nostra primera autoritat local, Jaime Mundo, que va començar amb un malsonant i punyent "ante tot", que va ferir l'ànima i la llengua dels més sensibles. En acabar l'acte, als voltants de les nou i pocs minuts, es va servir un vi per gentilesa de la Peña Setrill, que jo no vaig tastar ni vore, perquè me n'havia d'anar a un sopar de COU.

EL LLIBRE

Al llarg de dues-centes

cinquanta pàgines format DIN A4, Gregorio Segarra ens fa un minucios recorregut per la història del futbol local, especialment des de l'any 1954 en què es fa fun-

d a r l' a c t u a l C D Benicarló. Inclou resultats, plantilles i juntes directives, cosa que ens fa pensar en un

immens treball recopilatori que ens resumeix al pròleg el mateix autor. També inclou capítols dedicats a les penyes i altres entitats o equips com ara La Salle, Bel Tena,

Benihort, empreses i veterans. Hom podria dir que està representat tot el futbol local. La lectura d'aquesta magnífica obra ens transporta als escenaris i al temps dels esdeveniments. Sembla que estem vivint allò que els nostres majors van presenciar.

Els que hem viscut l'evolució de l'antic camp del Camí la Mar, batejat com "Educación y Descanso", construcció de la tribuna coberta, i ara reconvertit en habitatges i plaça d'un rei inexistent, podem reviure aquells dies amb els camp ple de gom a gom i una afició que seguia al seu equip.

Molt de material gràfic i alguns jugadors que no ha estat possible identificar. Per la meua part, em sembla que he conegut els dos interrogants de la foto de la pàgina 117. Jo diria que es tracta de Vicente, un jugador de Gandesa, i del rapitenc Matamoros. De res, Gregorio.

El Ple s'adhereix a la taula del Sénia

Els vots favorables del PSOE i del BLOC ho van fer possible

TEXT: Redacció

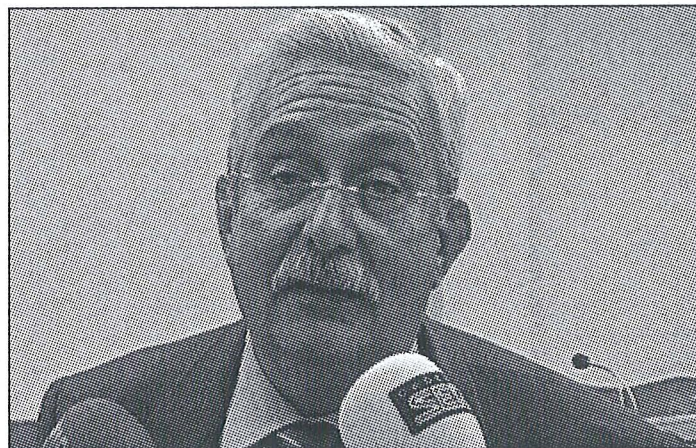
La taula del Sénia va nàixer cap a finals del mes de setembre quan un total de deu alcaldes de municipis del Baix Maestrat i del Montsià decidiren constituir aquest fòrum de debat, amb la inquietud d'agrupar els interessos comuns d'aquests municipis de manera que es pogueren reivindicar aspectes relacionats amb el desenvolupament de les comarques de la zona. En un principi, els alcaldes que volgueren crear aquest organisme van ser cinc al Montsià, Josep Lluís Millán (ERC) d'Ulldecona, Víctor Plà (PSC) de la Sénia, Ricard Bort (PSC) d'Alcanar i Miquel Alonso (PMR-PSC) de Sant Carles de la Ràpita; i cinc més del Baix Maestrat, Javier Balada (PVI) de Vinaròs, Joaquim Puig de Morella, Evaristo Martí de Rossell, Eleuterio Gimeno de Canet lo Roig, Braulio Vericat de Traiguera i Juan Gargallo de La Jana, tots ells del PSPV.

Amb aquest front comú es pretenia defensar els interessos de les diverses poblacions integrants, especialment en l'àmbit de les infraestructures. Malgrat aquest lloable objectiu, els alcaldes dels municipis governats pel PP que havien estat convidats a la creació de la "Taula de la Sénia" no van assistir a la reunió. No obstant, les actuacions i entrevistes demanades pels municipis integrants han estat constants, de fet, s'han fet arribar cartes al Ministeri de

Foment i als presidents dels governs autonòmics valencià i català, així com als presidents de les diputacions de Castelló i Tarragona, per demanar-los una entrevista i explicar la problemàtica comuna. En

sives només han demanat una reunió tripartit, de suport tècnic per a realitzar un inventari de totes les carreteres de la zona i que ajude en la part corresponent a la redacció de diversos estudis relatius al turis-

aquest cas, el de Tarragona, Joan Aregio, els la va concedir, no fou així en terres valencianes, on les autoritats en general, sempre governades pel PP, s'han mostrat contraris a escoltar.

Reivindicacions

Una actitud difícil d'entendre quan els alcaldes implicats en les seues mis-

me o al patrimoni. Així mateix, es demanava coordinació entre les dos diputacions per tal de demanar ajudes econòmiques a les administracions superiors com són l'estatal o l'europea.

La "Taula de la Sénia" reivindica principalment temes relatius a les infraestructures. D'aquesta manera, són temes capitals la

necessitat d'augmentar el nombre de trens regionals amb parades a les estacions de Vinaròs i Ulldecona, així com aturades de l'Euromed al Maestrat, en un principi es parlà de Vinaròs, ja veurem ara que passarà... i a l'estació de L'Aldea-Amposta Tortosa.

Simultàniament, es reclama un traçat alternatiu de la N-340, la gratuïtat de l'A-7 des de Sagunt fins a Vilaseca o el pagament íntegre de l'IBI als ajuntaments per on passa aquesta autopista.

Però aquesta actitud col·laboracionista i de solidaritat s'estén també als assumptes de caire local on segons ha assegurat en més d'una ocasió l'alcalde de Vinaròs, Javier Balada, "els problemes de cada poble seran els problemes de tots i si cal donar suport a alguna petició en concret, la resta de pobles donaran suport a aquestes reivindicacions".

Però poc a poc, la xarxa de poblacions interessades a formar part d'aquest teixit que és la taula del Sénia anava creixent i al novembre ja eren 17 les localitats que havien decidit formar-ne part: Vinaròs, Alcanar, Ulldecona, la Sénia, Morella, Rossell, Traiguera, la Jana, Canet, Sant Carles de la Ràpita, Godall, Mas de Barberans, La Galera, Càlig, Cervera, Castell de Cabres i Vallibona.

Benicarló nou membre

La xarxa però no es queda ahí sinó que continua creixent, i des de fa uns dies Benicarló es nou

membre. D'aquesta manera, a pesar dels vots en contra del Partit Popular, la majoria formada pel PSOE i el Bloc va ser suficient per a donar llum verda a una moció que ja havien presentat els socialistes en el ple del mes de Novembre però que va ser retirada fins la següent sessió plenària a petició del Bloc que van considerar prudent estudiar el contingut de la moció i informar-se del funcionament i obligacions que comporta la pertinença a aquest fòrum.

Finalment, els nacionalistes han considerat que l'adhesió de Benicarló suposarà un pas endavant en el benefici de la ciutat i recordaven que si bé ells han defensat fer un Benicarló "entre tots" ara consideren que el seu lema de campanya també s'adapta a l'àmbit supralocal. Els

socialistes entenen que la decisió permetrà arribar a acords entre els diversos municipis i administracions que beneficiarà substancialment a Benicarló.

L'altra cara de la moneda és el Partit Popular des d'on es considera que la inclusió de Benicarló en la Taula del Sénia no sempre pot resultar positiva, per això opinen que es millor

reunir-se en determinats moments per a abordar aspectes concrets.

I és que l'adhesió de Benicarló suposa un cop a l'orgull dels populars que a Benicarló governen en minoria, ja que cap no oblidar que en virtut de l'acord plenari de la darrera sessió, Benicarló passa a ser l'únic municipi membre d'aquesta mesa governat pel partit

Popular.

Interrogants

Amb l'ingrés de Benicarló a la Taula del Sénia s'obren alguns interrogants com el que deixàvem caure algunes línies amunt. Què passarà amb la reivindicació d'aturar l'euromed al Maestrat, qui s'endurà el gat a l'aigua, Vinaròs o Benicarló? Per qui apostarà la Taula del Sénia?

D'altra banda, en temes com el Pla hidrològic quin costat del riu determinarà a l'hora de establir les reivindicacions...? Els municipis de l'Ebre o els que opten a rebre aigua d'aquest riu?? Sens dubte aquests dubtes seran els que el temps i les decisions hauran de resoldre... Veurem que passa aleshores...

Jordi Sevilla demana a l'Ajuntament responsabilitat

TEXT: noemíoms

"És una vergonya el que està passant a Benicarló, amb la falta de sòl industrial que existeix i el desinterès que hi ha en l'Ajuntament per resoldre el tema" lamentava el secretari de política econòmica i ocupació del Partit Socialista, Jordi Sevilla, que va visitar recentment Benicarló.

D'aquesta manera, expressava Sevilla la seva repulsa davant l'actitud del consistori de permetre que seguïssin endavant les obres que porta a terme una empresa de Benicarló en el polígon industrial a pesar de l'expedient per infracció urbanis-

tica que se li ha obert i la possibilitat segons assenyalen els socialistes que aquestes obres perjudiquen la implantació d'altres empreses en el polígon. Sevilla assenyalava que "si es volen incrementar les possibilitats de futur de Benicarló, és necessari que s'incrementi el sòl industrial disponible i coordinar amb la conselleria les normes de manera que es facen complir sense excepcions". Sevilla feia a així una crida a la **"reflexió i a la responsabilitat"** ja que **"si no són capaços de resoldre el tema que se'n vagen i deixen pas al PSOE"**. En la seva visita a Benicarló, el secretari de política econòmica i ocupa-

ció del Partit socialista també va parlar de les qüestions que s'havien fet públiques contra el president de la diputació de Castelló i va advertir que si la fiscalia considera que existeix base per a obrir una investigació referent a això **"Fabra deurà presentar la seva dimissió fins**

que els tribunals decidisquen sobre la seva innocència i culpabilitat, donat que algú acusat per tràfic d'influències no pot seguir exercint el càrrec que l'hi ha permès portar a terme".

en blanc i negre

Un, dos, tres, responda otra vez

Aquest programa és sens dubte el de més èxit de la història de la televisió espanyola, fins a déu vegades ha estat programat i en totes ha tingut una audiència milionària. El programa s'emet per primera vegada l'any 1973, i suposa l'arribada del capitalisme a TVE, el presentador sempre anava amb un feix de bitllets a la ma. El director del programa ha estat des del primer dia **Narciso Ibáñez Serrador**. La mecànica del programa consistia en què tres parelles, "son amigos y residentes en León", competien entre si contestant una sèrie de preguntes, guanyava la que més en contestava i tornava la setmana següent, les dues derrotades participaven en la part més espectacular del concurs, en la qual s'oferien importants regals, entre els que destacaven sobretot el cotxe o un apartament en *Torre Vieja - Alicante* -, però també es podien quedar sense res si triaven la carabassa Rupert. El programa ha tingut diversos presentadors al llarg de la seua història, **Jordi Estadella**, **Josep Mª Bachs**, **Mayra Gómez Kemp** o **Miriam Díaz - Aroca**, però si hi ha una cara unida al concurs és sens dubte la de qui va ser-ne el primer, **Kiko Ledgard**, un presentador d'èxit de la televisió peruana, que a conseqüència dels canvis polítics hi haguts al seu país, amb cinquanta anys i onze fills va decidir venir a Espanya on va assolir una popularitat espectacular, acostumava a portar un

mitjó de cada color i diversos rellotges als braços. L'ajudaven en la conducció del programa un grup d'hostesses que ensenyaven una quantitat de cuixa fins llavors mai no vista en la televisió, una d'elles **Agatha**

Lys, que aleshores intentava imitar **Marilyn Monroe**, fou apartada del programa perquè la dona d'un ministre la considerava massa provocativa. Moltes de les hostesses amb el pas dels anys han estat molt famo-

ses, **María Casal**, **Silvia Marsó**, **Lydia Bosch**, **Maria Abradelo** entre d'altres, i sobretot **Victoria Abril**.

El contrast amb les hostesses el representaven "Los tacañones", uns senyors vestits de negre que criticaven la generositat amb que es premiava els concursants, en la primera etapa formava part d'aquest grup **Don Cicutu**, un personatge interpretat per un veterà actor de caràcter, **Valentín Tornos**, que gràcies a aquest paper va tenir una bona jubilació.

En aquest programa van actuar per primera vegada a la televisió "El Tricicle", un número amb música de **Julio Iglesias** va llançar a la fama el trio català i aquell estiu van actuar per primera i última vegada a Benicarló, col·locant quatre mil persones en el pati del col·legi Marquès de Benicarló. El programa va donar a conèixer també **Nina Agustí**, la avui popular mestra de "Operación Triunfo" va arribar al programa sembla que de la ma de **Xavier Cugat**.

Les properes setmanes tornarà a la programació de TVE, ara amb el títol de "Un, dos, tres a leer otra vez", amb el lloable propòsit de què la gent llisca més. Tornarà a dirigir el programa **Narciso Ibáñez Serrador**, i és que els vells monstres no moren mai.

Josep Manuel San Abdón

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 414

TEXT: el lector

Bé està això de fer festa per Nadal, perquè tothom tenim dret al descans. Però amb més motiu encara en aquestes dates tan apegaloses, on paraules com "felicitat, amor i pau" es buiden totalment de contingut i esdevenen un producte més d'aquesta fastigosa societat consumista que només busca excuses i motius per gastar, gastar i gastar. Quin fàstic! Per això m'ha agradat tant que ningú de la seua revista m'haja felicitat els nadals. De veritat, senyora Garcia, que li ho agraeixo de tot cor i amb tota l'ànima. Després de l'allau de fariseus bons desitjos, buides encaixades de mans i petons de Judes que no arriben a les galtes, he valorat molt positivament el seu gest. Si té alguna cosa positiva aquesta dèria felicitadora, és que algunes ONG arpleguen uns calerons amb això de les targetes nadalenques (abans anomenades crismes) i poden arribar allà on els polítics consideren que la rendibilitat de vot no està garantida i, per tant no hi destinen ni un ral. He de reconèixer que en aquest punt coincideixo amb els del futbol, tan impresentables per a unes altres coses.

Anem per feina. El tema de la setmana fa referència al balanç de sis mesos d'arranjament. Com sempre, cadacú estira cap al seu costat. Escuder fa un balanç negatiu i diu que ni hi ha projecte ni hi ha res i

que els beneficis del pacte han estat nuls. Per la seua banda, Guzmán defensa la feina feta a les seues regidories tot i la limitació pressupostària. El portaveu del Bloc també destaca la seua doble feina de govern i oposició a l'hora, perquè es veu que si no els controles, se'n van de mare. Com no podia ser d'una altra manera, Mundo ho veu tot de color de rosa. Tot va molt bé, encara que de vegades els toca "pactar" o "consensuar", paraules que fins ara no existien al vocabulari del Pp local. Penso que aquesta frase de la nostra primera autoritat resumeix el punt de vista de les coses que fins ara teina el Pp, encara que els tics autoritaris no els ha pogut deixar de banda. De moment estem a la Taula de Sénia, malgrat tot.

Però la veritable pedra de toc seran els pressupostos. Sempre he mantingut aquesta tesi i penso que serà definitiva de la solidesa i estat de salut de l'arranjament. Esperaré ansiosament el ple on es tracte el tema.

Llegeixo amb indiferència la notícia de la retirada d'un avet que algú va planificar davant l'ajuntament a la capçalera del conegut passeig del taüt. Només em fa pena el pobre arbre, que tan ufanós estava a la seua muntanya i ara s'ha de veure convertit en paper. Suposo que ben aviat es començarà a construir la planta recicladora de paper després del ridícul espectacle oferit per tots. Es veu que tenen poca

feina. Si tantes ganes tenen de posar un arbre, per què no en compren un d'eixos artificials de "made in china" i ja el tenim per sempre?

La notícia de la pàgina quatre, on els afectats per les inundacions del Barranquet esperen algun gest per part del consistori, porten a la meua memòria la tragicòmica imatge del nostre alcalde amb un "xubasquero" reflectant, sota un paraigües tot prometent a tort i a dret que tot es solucionaria. Ara resulta que més d'un mes després encara no s'ha fet res i que tot havia quedat en paraules, que de fets no en sabien res. No sé per què però em sembla que aquesta situació ja s'ha viscut altres vegades.

Una vegada més el documentat article de Pere Pausà posa el dit a la nafra. Hauria de ser de lectura obligada a totes les escoles i ajuntaments afectats així com als llocs de decisió. La descripció que ens fa d'allò que va passar el dia deu de novembre, per què va passar i com va passar és d'una claredat que per a ells voldrien alguns conferenciats. Si algú dels que llegeixen aquest text encara no ho ha fet, els recomano l'atenta lectura de l'article. Ho veuran més clar.

Sobre el requadre de la pàgina deu "Premis de poesia", llegeixo que un parell de poesies van ser invalidades perquè no s'hi ajustaven a les bases. No vull ser malpensat i per això no vull pensar que les obres descartades estaven

escrites en valencià, perquè he vist que curiosament tots el premis van ser per a poemes escrits en la llengua de Cervantes.

Estopa a dojo a la pàgina d'opinió. Encara que pel seu títol sembla que Robespierre haja abaixat la guàrdia, no és així, i, com sempre, en té per a tots. Tolito ens fa un magistral retrat de l'evolució del partit d'Ànsar, curós guardià de les virtuts pàtries, la unidad de destino en lo universal i la intangible unidad de los hombres i las tierras de España.

Àlvar Anyó hauria d'escriure més vegades. És una llàstima que no ho faça.

Per acabar, una frase que he llegit a la pàgina dotze i que resumeix perfectament la gestió del nostre alcalde al llarg de dotze anys de gestió i coordinació entre els companys de partit que té governant a Castelló i València. "El que havia de ser un minihospital acaba sent un modest centre de salut". Aclaridor.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

En primer lloc, el cognom de la lotera no és muntanya, sinó Montaña. En segon lloc l'estupidesa de la gent que demana números de loteria que coincidisquen amb la data de casament del Borbó o amb el dia que va demanar Ortiz Rocasolano. Impresentable.

INUNDACIONS AL BARRANQUET (3)

TEXT: perebausà

L'Ordre de 8 de març de 1999 obligava a respectar les cartografies temàtiques publicades per la Conselleria d'Urbanisme en la redacció dels plans urbanístics municipals. La cartografia de risc d'inundacions ja assenyala la desembocadura de la Rambla d'Alcalà com un dels casos més greus. El Decret 156/1999 aprovà el Pla Especial front el Risc d'Inundacions. La norma indicava els municipis amb zones d'alt risc d'inundació i que, obligatòriament, havien d'elaborar un Pla d'Actuació Municipal específic; Benicarló n'era un i encara no ha fet cap pla front les inundacions.

El 12 de març de 2001 s'inicià l'exposició pública del Pla d'Acció Territorial sobre Prevenció del Risc d'Inundacions de la Comunitat Valenciana (PATRICOVA) –instrument sectorial contemplat a la Llei d'Ordenació del Territori 6/1989- per un període de dos mesos. El Consell aprovava el PATRICOVA amb un Acord de 28 de gener de 2003. Aquest pla delimita les zones de risc d'inundació, determina l'impacte que es pot produir i elabora un programa d'actuacions per a reduir el risc fins nivells acceptables. El risc d'inundació d'una zona ve determinat per la freqüència i la magnitud de les inundacions. El temps de retorn, invers de la freqüència, es defineix com l'interval de temps necessari per a que hi hagi almenys una inundació. La magnitud es mesura per l'altura assolida per l'aigua o calat. Es van establir sis nivells de risc en funció del temps de renovació i de la magnitud; per exemple, el nivell 1 és per a un calat

major de 80 cm i un temps de retorn de menys de 25 anys. La cartografia elaborada té una escala 1:50000 i s'assenyala que caldrà ser concretada en estudis de detall per a cada zona. L'impacte és el dany que poden produir les inundacions i depèn del risc d'inundació i de la vulnerabilitat. La quantitat de bens econòmics i persones presents a la zona inundable i la proporció que serien destruïts per la inundació determinen la vulnerabilitat. Els danys, sovint, són difícils de quantificar.

Les actuacions proposades poden ser estructurals,

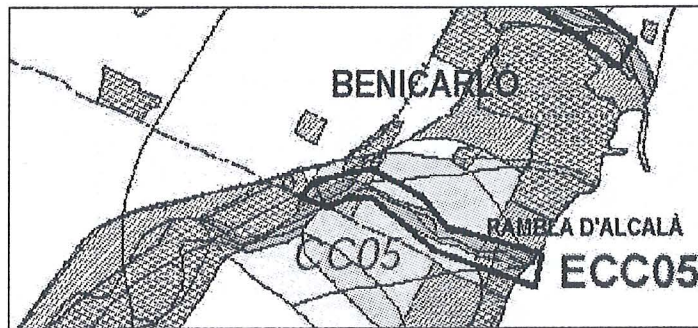
foren sòl urbà abans de l'aprovació d'aquest pla. El sòl no urbanitzable amb risc d'inundació no serà classificat com urbà. Pel sòl urbà o urbanitzable amb un programa aprovat (PAI), serà l'ajuntament qui fixarà les característiques de les futures edificacions i promourà, junt amb les administracions central i autonòmica, les obres de defensa pertinents.

Segons la cartografia del PATRICOVA de risc d'inundació (Fulla 571-72), la Rambla d'Alcalà és responsable de la zona inundable CC05, que va des de la N-340 fins la desembocadura; la CC05 compren 784.509 hectàrees,

bordament de la rambla i, en conseqüència, la disminució del risc d'inundació. La segona actuació és una restauració hidrològica forestal de la conca. Consisteix en la repoblació de 270 hectàrees - 1,6% de la superfície de la conca- i la construcció de 10 murs de pedra seca. L'objectiu és la disminució del cabal màxim i dels sòlids arrossegats i de l'erosió de la zona. Ambdues actuacions tenen segons el pla una prioritat alta i un cost de tres milions i mig d'euros.

La Llei d'Aigües –Reial Decret 1/2001- determina que constitueixen part del domini públic hidràulic els llits dels corrents continus o discontinus. El llit natural es defineix com el terreny cobert per les màximes crescudes ordinàries. A la ribera o vora del llit es fixa una zona de servatge d'uns 5 metres reservada per a l'ús públic i un altra de policia de 100 metres d'amplada on es podran regular els usos del sòl. És l'Organisme de Conca –ací la Confederació Hidrogràfica del Xúquer- l'encarregat per llei d'atermar o fixar els límits del domini públic hidràulic i les zones de servatge i policia. A 1993, el govern central elabora el Projecte LINDE per a atermar els rius i afluents principals de l'estat. La Rambla d'Alcalà no entrava dins d'aquest grup. Què passarà amb alguns murs i certes edificacions que no han respectat la zona de servatge de la rambla?

Normativa n'hi havia però deixadesa per part de totes les administracions per fer-la acomplir també. L'impacte de les inundacions del Barranquet s'ha agreujat en compte de solucionar-se.

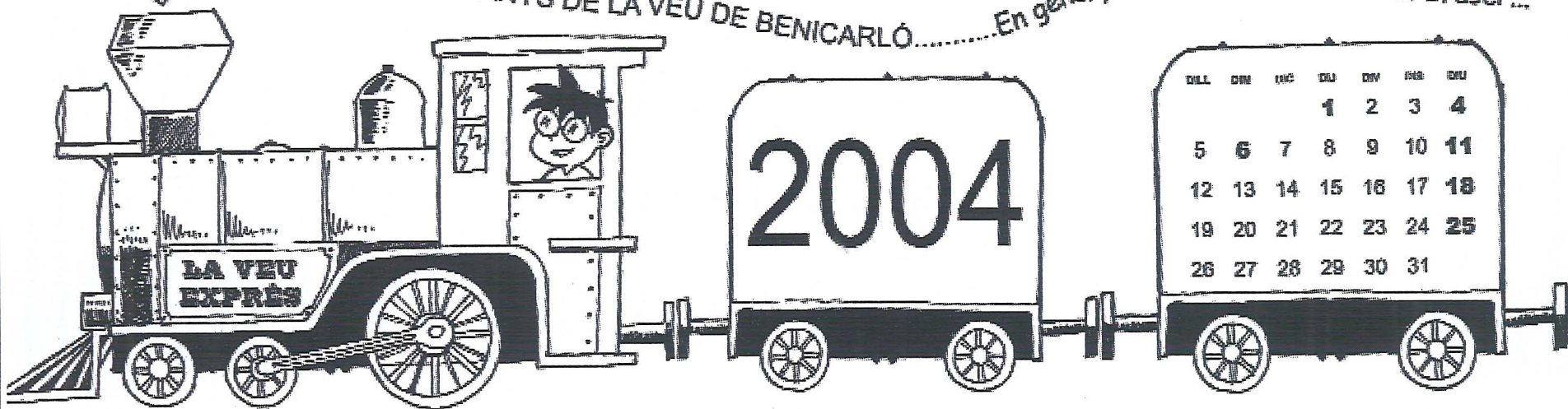

de restauració hidrològica –forestal i d'ordenació urbanística – territorial. Les actuacions estructurals tenen caràcter correctiu i són per solucionar problemes actuals; són obres de defensa com murs, dics, canalitzacions... Les actuacions de restauració hidrològica – forestal com repoblacions o dics a les capçaleres dels barrancs tenen dues funcions reduïdores: de l'erosió i mitigació de les inundacions. Les actuacions d'ordenació urbanística – territorial són de tipus preventiu i es concreten en una normativa urbanística. Segons el PATRICOVA, les zones de risc 1 seran classificades com a sòl no urbanitzable d'especial protecció excepte aquells que

94% de sòl urbà o urbanitzable i sols un 6% de sòl no urbanitzable agrícola. El llit de la rambla i els terrenys limítrof tenen un nivell de risc 2 –calat major a 80 cm per un temps de retorn de 25 a 100 anys. L'àrea que envolta la rambla, fins més d'un quilòmetre per ambdós costats, té un nivell de risc 3 –calat de menys de 80 cm i un temps de retorn de menys de 25 anys. El PATRICOVA preveu dues actuacions per la zona CC05. Una de tipus estructural (ECC05) que consisteix en la canalització de 2600 metres de la rambla, des de la N-340 fins la mar. El cabal màxim que es podrà desguassar serà de 600 m3 per segon. L'objectiu de l'obra és l'increment del llindar de des-

EL CALENDARI AMB REFRANYS DE LA VEU DE BENICARLÓ.....

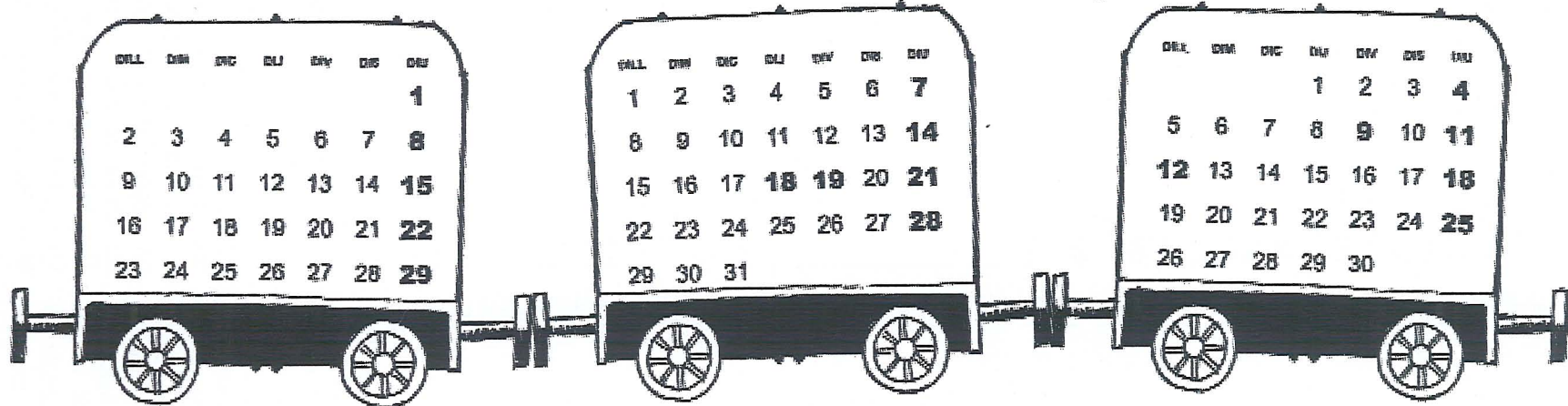
En gener, tanca la porta i encen el braser...

DILL	DIM	DIC	DIJ	DIV	DES	DIU
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

..Febrer assolellat, febrer gelat.....Març ventós, abril plujós.....

L'aigua d'abril ompli la gerra i el barril..

DILL	DIM	DIC	DIJ	DIV	DES	DIU
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29

DILL	DIM	DIC	DIJ	DIV	DES	DIU
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

DILL	DIM	DIC	DIJ	DIV	DES	DIU
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

..Si pel maig el fred viu, espera bon estiu.....Juny brillant, any abundant.....

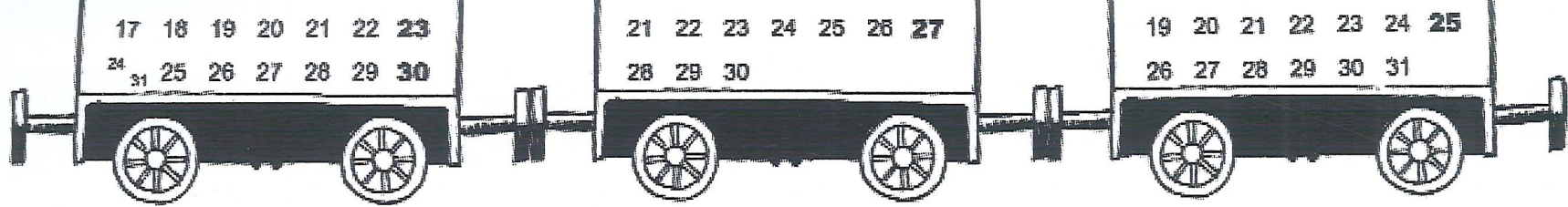
El juliol, l'amo del sol....

DILL	DIM	DIC	DIJ	DIV	DES	DIU
						1 2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16

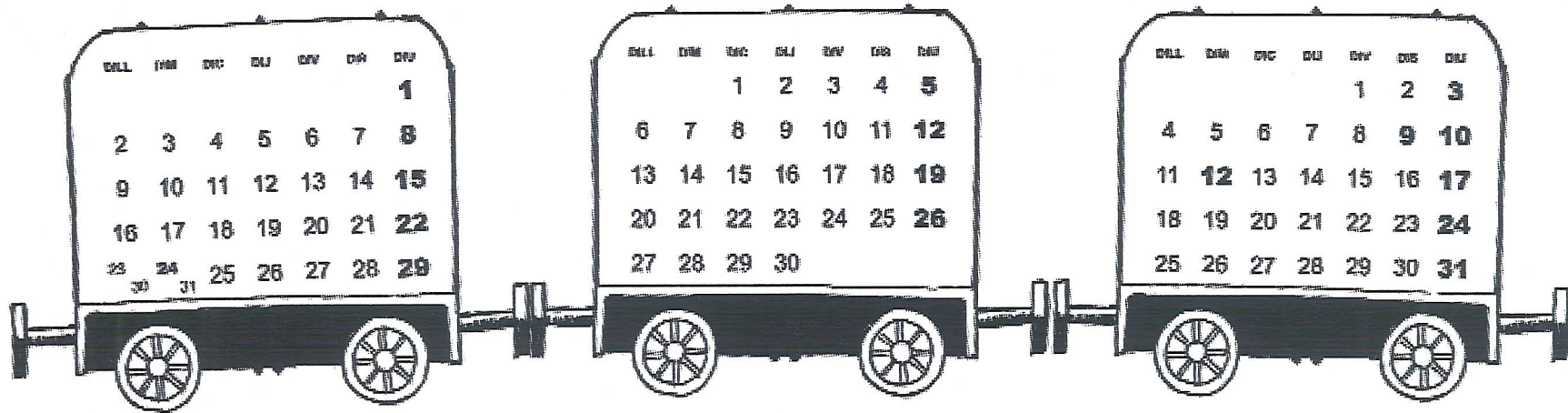
DILL	DIM	DIC	DIJ	DIV	DES	DIU
						1 2 3 4 5 6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20

DILL	DIM	DIC	DIJ	DIV	DES	DIU
						1 2 3 4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18

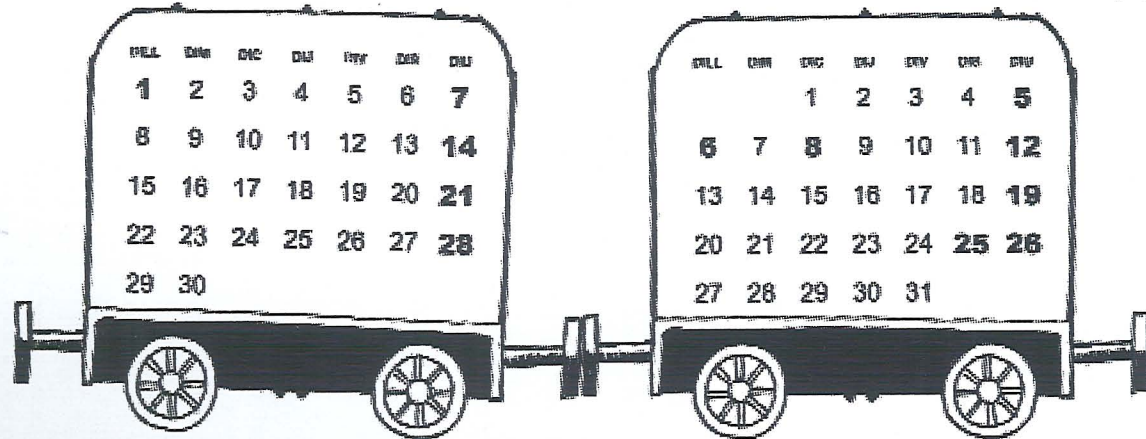
laveu debenicarlo laveu debenicarlo laveu debenicarlo

En agost, a les set és fosc.....Pel setembre els trons, ni dolents ni bons.....Octubre fred, mata el cuquet...

...Novembre acabat, hivern començat.....Qui el desembre acabarà, l'Any Nou vorà....

Tafaners especial Nadal

TEXT: els tafaners

De viatge. Els tafaners no ha pogut resistir la temptació i també han anat d'excursió al Carrefour, sense comprar res, que quede clar. Després de l'aventura consumista han pogut comprovar que és realment cert que enguany no es podrà celebrar la tradicional cursa de cap d'any en les flamants pistes d'atletisme que s'han construït als voltants del conegut centre comercial. Hi haurà un evident endarreriment en la data de lliurament de final d'obra... a no ser que es tracte d'una pista de cross i en aquest cas sí que podria donar-se la cosa per mig feta.

Sense moure'ns del poble del costat. Els tafaners encara estan pegant-li voltes a l'assumpte dels llagostins del casori reial. Tota la

vida fanfarronejant que els seus llagostins eren els que duïen els colors de la bandera republicana i ara s'esperaven, amb els temps que corren, que doña Lletícia s'amargara el dia amb evocacions d'aquestes. Com diuen en castellà, no està bé això de "*mentar la soga en la casa del ahorcado*". Per cert, ens han dit com a cosa segura que un dia l'excalde del poble del costat, el senyor Moliner, va dir públicament que Vinaròs era el lloc on més llagostins congelats de Pescanova es consumien. Vostés mateixos.

Que vénen! L'actuació aquesta mateixa nit de Quico el Célio i companyia no ha estat ben rebuda per tots els sectors de l'ajuntament. En concret ens han dit d'un regidor del Partit Popular que no se'n podia avenir com era

possible que amb diners públics es contractés algú que fera apologia antitransvasament. És clar, quan es tracta d'altres artistes tan apolítics com Manolo Escobar (per exemple, l'any passat) està molt bé que no es guanyen diners o fins i tot que la nit del certamen siga un fracàs. Cinisme es diu això.

Pinces al nas. En el darrer ple de l'ajuntament es va poder observar com els regidors populars s'abstenien en una votació per recolzar una proposta de l'Institut Joan Lluís Vives en contra de la barbàrie lingüística. Quan van alçar la mà, amb l'altra no estaven precisament tapant-se el nas, com haguera pogut esperar-se. Aquests homes i dones donen la sensació que o són molt soques o tant se'n fumen de tot. O les dues coses, que també podria ser.

Més conflicte lingüístic. També hem sabut que els socialistes, molt de Taula del Sénia (compte, a vore si convertirem Vinaròs en la capital d'alguna cosa) i molt de recolzar el valencià però encara continuen demanant en determinades comissions de govern que els traduesquen les actes al castellà. Tot una "pose" això de dir que es creuen que el valencià és una llengua minoritzada, però a l'hora de la veritat tot segueix sent "una unidad de destino en lo universal".

Nota de societat. Algú ens ha contat que un membre de la redacció ha aprovat l'examen del grau superior de valencià de Junta Qualificadora. A veure si es nota i La Veu apareix amb menys nyaps ortogràfics.

Cartes a la directora

Sra directora de La Veu de Benicarló:

Acabo d'escoltar per la ràdio que en el Ple passat, José Luís Guzmán, que prudentment va demanar retirar en l'anterior Ple per a millor estudi, sobre la pertinència o no de pertànyer a la Taula del Sénia, s'havia ficat d'acord amb Escuder (i els seus grups, és clar) per donar-li suport al sí.

En primer lloc perquè em pareix molt positiu per el benestar dels nostres pobles i en segon perquè he trobat un punt, que al meu entendre, puc trobar alguna cosa positiva en l'actuació d'ambdós grups.

Ja que tinc un motiu, fins

ara no n'havia trobat, voldria felicitar Guzmán per aquest fet, encara que deixo les meues ganes de criticar-lo per a que ho facen d'altres. Abans de continuar voldria dir que no pertany a cap partit polític però m'agrada estar més o menys al corrent del que passa al meu poble i, és clar, que amb els mitjans existents qui no s'entera és perquè no vol.

A mi em va decebre molt, i no ho vaig entendre, que quan el senyor Guzmán va demanar temps per a pensar sobre els sous que anaven a ficar-se els corporatius, argumentà que després d'enraonar amb la interventora, a nivell legal, no podien renunciar. Podria

ser que jo no ho entengués i que no m'hagués informat a fons, però el cas és que veient les actuacions del número ú del BLOC i jutjant-les sota el meu prisma, em vaig proposar tindre paciència a veure si arribaven a ser capaços els nostres representants municipals, d'arribar a dialogar i deixar de banda les desqualificacions partidistes per a dedicar-se, amb fets, a millorar tantes coses com necessitem els ciutadans.

A mi personalment, per l'interès que em mereix, en aquesta qüestió, m'hagués agradat que tots els grups hagueren votat a favor, i es deixaren de "disciplines de partit" que de vegades en els pobles són un absurd

total. ¿Amb quina visió, des de lluny, poden decidir el que es viu ací?

Mire, no vull ficar-me en qüestions polítiques perquè soc tan neòfita que semblaria ridícul. Enhorabona als grup Socialista i BLOC de Benicarló, no per oposar-se al PP, sinó per arribar a un acord que per a ells i els seus votants serà molt positiu.

I em pregunto, entre els deu edils restants, ni un se permetria pensar per ell mateix, i estaria, a nivell local en desacord amb el seu grup? Igualment diria de la resta d'edils, en d'altres qüestions.

Atentament

Mar

La guillotina per Robespierre

Sensacions

Amb l'entrada del nou any és l'hora de reflexionar. Reflexionar sobre que ha estat aquest primer any (no sencer), de col·laboracions, amb aquest mitjà i el que podrà ser més endavant. Fins ara les meues col·laboracions s'han centrat quasi exclusivament en la vessant política de les persones que porten els destins de la nostra ciutat, d'elles i dels seus grups polítics. De vegades, dures, incisives, però sempre tenint el màxim respecte pel que representen, com a persones i com institució, i sempre sense faltar a la veritat, almenys, així ho penso jo. Igualment tinc clar que més d'un pensarà que sí, que probablement ha

estat així, però que ha donat la sensació, algunes vegades, que potser tenia alguna fixació amb algun partit polític i en especial amb algun dels seus membres.

No ens enganyem, independentment de les meues dèries, el que he fet ha estat ficar el dit a la nafra de les contradiccions en que cauen alguns, i com després, intenten arreglar-ho, o dissimular-ho, canviant el seu discurs polític. A més, no cal ser molt lumbres per veure que ara pera ara només un partit ha estat capaç d'acomplir aquests requisits. I que ningú el va obligar a triar aquest camí. Camí, el qual arribarà a la seua fi, en les properes

eleccions, on sabrem, en la seua justa mesura, si l'escapçament dels seus membres més representatius i la seua línia d'actuació, encapçalada per un grup d'independents, necessita aquest recanvi tant radical. Això, si abans no n'hi ha cap terratrèmol.

Si tenim en compte, que ara per ara s'ha capçat continuament en voler anar pel tall de la navalla i mantenir la seua indefinició, allò de "ni carn ni peix", no és d'estranyar que em done peu, molt més que la resta de partits, de passar-los per la meua guillotina particular. Però el que resulta més sorprenent d'aquesta història és que sembla que encara

no se n'han adonat del detall, ni ells, ni l'altre partit, que (se suposa) ha de fer d'oposició, i que sens dubte se'n podria aprofitar per traure bona renda política; perquè pel que fa al seu company de camí, com a bon company de govern, ja li va bé que això continue així.

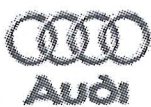
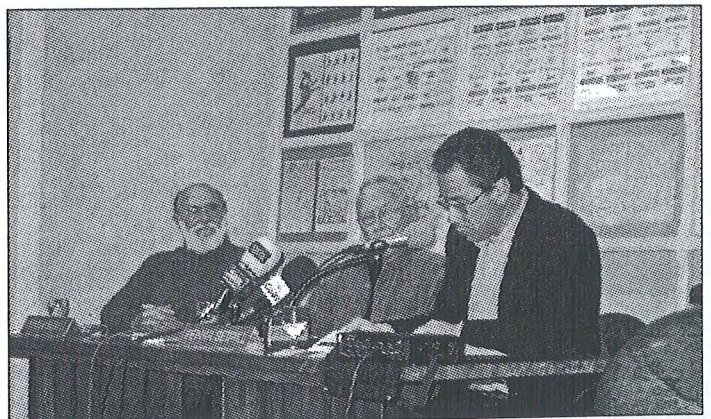
Miopia política o estrabisme polític. No ho sé. O cada vegada entenc menys açò de la política, o algú ha sabut, o sap, manegar-se molt bé entre bambolines. M'hauré de replantejar, tal com insinuen alguns sabuts i crítics d'aquest setmanari, deixar d'actuar tan impulsivament? Quina sensació més estranya. Veurem.

Presenten el llibre "El Setrill fa memòria 01-02"

TEXT: noemíoms

La penya el Setrill de Benicarló va presentar al seu local el llibre "el Setrill fa memòria 2001/ 2002". Es tracta d'un volum que l'entitat publica de forma periòdica i on es recullen aquells aspectes més entranyables i notables que han viscut la ciutat i l'associació. L'acte va

córrer a càrrec de l'escriptor Manel García Grau i el pintor José María Fibla que van abordar el valor de l'activitat memorialística en la societat civil, així com l'elaboració estètica de la memòria social. Els assistents van ser obsequiats amb el llibre i una degustació del vi "Gori" que elabora el Setrill de la collita del 2002.

ESTELLER IMPORT
Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

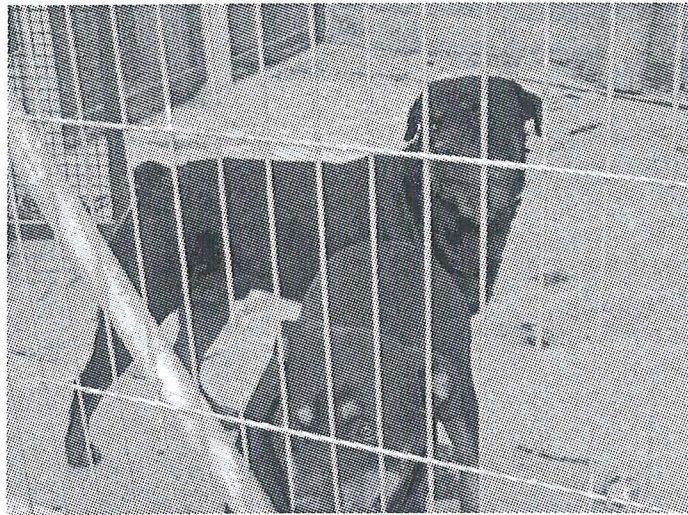

Troben dos rottweilers abandonats

TEXT: noemioms

Dos gossos Rottweilers van ser localitzats fa alguns dies per la policia local mentre es trobaven solts per la urbanització les Pinyes en el Passeig Papa Lluna de Benicarló. Els canins, un mascle i una femella no van resultar perillosos pel que els membres de la brigada municipal es van poder fer fàcilment amb ells, podent comprovar en aquest moment que tan només un d'ells duia el xip.

A pesar dels intents per trobar al propietari, no es va poder aconseguir contactar amb ell, pel que es van haver de dipositar en la gossera municipal a l'espe-

ra que aparegués l'amo. Segons va informar el regidor d'obres i serveis, Francisco Flos, el risc d'haver d'inxampar a dos gossos considerats de raça perillo-

sa per part dels membres de la policia i la brigada ha evidenciat la necessitat de trobar una alternativa a aquesta situació. De manera que, Flos ja ha advertit

que en els pròxims pressupostos, l'Ajuntament de Benicarló inclourà una partida de 10.800 euros amb la finalitat de conveniar amb l'empresa Corral Kennels de Vinaròs, la realització dels serveis relacionats amb la recollida, manteniment dels animals abandonats així com d'avisar als propietaris en el cas que els animals duguessen xip.

D'altra banda, explicava Flos que amb l'engegada d'aquest conveni "i si vam comprovar que funciona bé" explicava, es descartaria, almenys de moment, la creació d'una gossera mancomunada.

PREGO DE NADAL

Els alumnes de catequesi i comunió de la parròquia de San Bartolomé van rebre les vacances nadalenes amb la celebració del pregó de Nadal. Una representació en la qual l'església es va omplir a vessar i on tots i cadascun dels nens van posar el seu òbol representant un paper o aportant algun dels elements necessaris per a l'escenificació.

Partit entre Comissió de Festes i regidors

Els membres de la Comissió de Festes de Benicarló es van enfrontar el divendres 19 als membres de la corporació en un partit de futbol sala que es va disputar en el pavelló poliesportiu de la ciutat. La trobada va estar plagada de baixes per part dels regidors i és que van ser només quatre els valents que es van calçar les sabatilles i van sortir al rodo. Els altres, excusats amb "**baixes mèdiques sense signar**", van preferir seguir el partit des de les graderies. La trobada era un dels actes prevists en el programa de festes de Nadal.

La Veu de Benicarló
amb l'esport local
subscriu-te !!!

Arriba la diversió amb Benicarlandia

TEXT: noemiOMS

Amb nou format i nova filosofia s'estrenava el parc infantil de Nadal de Benicarló, Benicarlandia, tot amb l'objectiu d'espargir l'entreteniment i dur l'activitat a tota la ciutat, així com ampliar la programació. D'aquesta manera, amb el lema "Fem Poble", Benicarlandia canviava el seu escenari habitual fins el moment, la pista annexa del pavelló polisportiu, per altre més cèntric com és la plaça Constitució i els carrers del centre històric tot amb l'objectiu de dinamitzar el certamen i conferir ambient a tota la ciutat. Així

mateix en aquesta edició s'ofereix diversió no només durant quatre dies sinó que s'amplia fins el pròxim 4 de gener.

El parc nadalenc pretén en aquesta edició donar cobertura a tots els públics a través de les seves activitats, pel que més enllà dels gimcanes i cites pròpies

amb el públic infantil i juvenil, els majors també poden passar-se'l en gran amb altres actes com és el cas del teatre o de la música. I és que després dels bons resultats que es van desprendre de l'última edició del parc en la que es va fer una aposta decidida pel teatre familiar, en aquesta

ocasió, aquest també té un paper molt important, en aquest sentit es poden seguir els espectacles de "Spasmo Teatre", i "l'home dibuixat" amb la seva obra "Tradimón" i l'actuació del grup de música folk, "Quico el Celio, el noi i el mut de Ferreries".

D'altra banda, Benicarlandia compta amb espectacles de dansa infantil i teatre a càrrec de l'escenari, també ofereix tot tipus de tallers, es fixa en l'esport amb la celebració d'un torneig de bàsquet 3X3 i compta amb actes culturals com és el cas del concurs de relats breus en valencià.

GR 7: Vistabella – Culla

TEXT I FOTO: ceXiruca

D'un temps enrere, sembla que el Xiruca estem maleïts per l'oratge, una altra travessia amb pluja, però ens es igual, tot te un encant especial, es tot diferent. La natura trau els seus colors originals i cal saber valorar-ho.

Així, el 23 de novembre arribarem a Vistabella, on creuant els carrers. Una olor a carn a la brasa ens desperta els sentits, ens estava dient que era l'hora d'esmorzar. Mitja hora després, tots plegats, érem a la plaça de l'església per eixir direcció Culla. Les carrasques i roures ens acompanyarien tot el camí, fou una barreja de pistes i senders. Ens aturem una estona al barranc de l'Aigua, damunt d'uns cingles, quan es descobreix als nostres ulls part del malefí: Geno, la

Els participants en la porta de l'església de Vistabella

nostra dama de l'any vinent, duia el jersei de l'inrevés. Mirarem al cel i comenta a eixir el solet i a dissipar-se les boires i dubtes.

Fen camí arribarem a l'ermita de Sant Bartomeu de Boí on cada any, en romeria, van els fadrins de Culla. Estava deteriorada. Be! També fou un bon lloc on deixar caure el cul per fer una taronja i un cigarret.

El sender fins les hores era prou planer però sabíem que ens apropàvem a la depressió del riu Monlleó, veiem la sabina mil·lenària, d'uns 10 metres d'alçària i un metre i mig de diàmetre de soca, abans s'acostaren uns caçadors, com si de formació militar es tractés, ja que duien a rastres un porc senglar de més de 100 quilos, ells com nosaltres també tingueren

mala sort per que tenien els cotxes molt lluny, haver-lo matat més prop.

Entre nosaltres havien sortit discussions sobre quina sabina era més gran, però jo crec que no hi havia dubte. Entre discussió i discussió, començarem una forta daval·lada entre pins i carrasques fins al riu Monlleó on dinaren no més aplegar al seu lliit, tota una temeritat al temps de la tardor però es que les pedres eren eixutes i l'herba mullada.

Amb la panxa plena iniciarem una forta pujada a la Penya del Corb, que una vegada en la lloma se suavitzaria, a més d'un se li va encollar la pendent. Culla ja era visible i tot tindrà la seua compensació en arribar perquè unes quantes cerveses en el bar ens alleujarien d'alguna que altra penúria sofrida durant el trajecte

TORNEM AL CAMP NOU

TEXT: rodolfo **serrano**
paco **delcastillo**

Un any més, com els tarrons de l'Almendro, La Veu de Benicarló ha estat fidel a la cita nadalenca del partit de futbol que disputa la Selecció Catalana per aquestes dates. Tot i que en aquesta ocasió Pichi no va poder comptar amb alguns dels més fermes puntals -Puyol o Tamudo- el seu equip va derrotar amb claredat i bon joc el mundialista Equador (4-2).

El Camp Nou presentava una vegada més una magnífica entrada, amb més de seixanta-set mil espectadors -majoritàriament armats amb senyeres estelades- que van donar ambient i color a la grada. Res a vore amb l'espectacle del dia anterior a Castàlia on una pretesa i pintoresca Selecció de la Comunitat Valenciana va oferir noves glòries a Espanya en derrotar per un a zero el Camerun. Això de les "combinats autonòmics" enguany ha tingut el seu intrínquilis, el seu d'allò, i pot ser convindria fer-ne una reflexió. La Selecció de Cantàbria (?) va haver de suspendre el seu partit perquè no es van vendre ni dues-centes entrades. Per vore Andalusia no en van ser ni sis mil, justet però el doble dels espectadors que van seguir el matx dels valencians i camerunesos. I al Sadar, per animar Navarra, quatre mil. Tot

misèria. Només Euskadi va omplir San Mamés i el combinat de Pichi, com s'ha dit, va aconseguir reunir el màxim nombre d'aficionats. No resultaria en absolut agosarat treure algunes conclusions d'aquestes dades i extrapolar-les al sentiment nacionalista, regionalista, separatista o autonomista o diga-li com vulga dels habitants del regne d'Espanya. Ni navarresos, ni santanderins, ni andalusos, ni, per suposat, valencians necessiten de cap equip de futbol per sentir representades les seues inquietuds patriòtiques, ja en tenen una de selecció, l'espanyola, que els omple i satisfà en aquesta mena d'anhels balompèdico-tribals. Només bascos i catalans demostren que tenen sentit partits d'aquesta mena. La resta, desenganyem-nos tots, o no, no és més que purament Espanya, Espanya cañí.

El combinat d'Euskadi va alinear fins a quatre jugadors seleccionables per la Comunitat Foral de Navarra. Urzáiz, per exemple, es va estiumar més jugar a San Mamés que al Sadar. En vista de l'esgarrifós fracàs de la Selecció Valenciana (els pocs espectadors que hi havia van xiular amb ganes l'himne de l'Exposició), Pichi s'hauria de plantejar molt seriosament la possibilitat d'alinear algun jugador valencià en l'equip que ell dirigeix. No

passaria res, estic convençut que homes com Pedro Martí (Villarreal CF) o Dealbert (CD Castellón) no tindrien cap inconvenient a acudir a la citat del nostre país. És més, estic segur que el públic del Madrigal i de Castàlia s'ho agarrarien bé. Es podria provar, veritat ?

Potser amb tanta reflexió no hi haurà espai per acabar de parlar del Catalunya -Equador. Tant s'hi val, ja seguiré un altre dia, però és que m'apetia abocar el pap. Tan sols alguns noms propis d'aquest matx:

Sergio Garcia: Mira que porta dies i dies dient Pichi que aquest xiquet del pèl de taxa es mereix una oportunitat per demostrar que ho pot fer tan bé o millor que un Kluivert qualsevol. Va ser sortir i marcar dos gols, suposo que la festa interior que va tindre Àngel Alonso segur que deguera ser memorable.

Luis Garcia: Aquest xicot, quan no juga preocupat per la diadema va demostrar que és capaç de xafar l'àrea i fins i tot marcar. Segur que Pichi li va posar laca als cabells per treure-li el mal de cap.

Els Segadors: La major part de futbolistes de la Selecció catalana passen de cantar l'himne del seu país, no fan ni allò de tiroriro, ni menegen els llavis ni res. I encara va haver qui es va posar com un bou quan Jordi Pujol va pretendre que s'ensenyés a les escoles.

Guardiola: Pichi no el va posar de titular. Els anys no passen de bades per ningú, però a la segona part va demostrar que encara val la pena pagar una entrada per veure com alça el cap i posa la pilota on li ve de gust.

Pasqual Maragall: Va trencar una "tradició" i aquesta va ser la primera ocasió en què no assisteix al partit el president de la Generalitat. Seran les noves maneres del tripartit.

Carod-Rovira: El nou conseller en cap va ser l'encarregat de presidir l'esdeveniment esportiu. He sabut que una ambaixada de l'Associació Cultural Alambor l'ha invitat als propers sopars literaris i l'home s'ha compromés a assistir-hi.

Pichi Alonso: Què fa aquest home que demostra sempre que en sap de futbol que no s'asseu a una banqueta de les de "veritat" ? Fa jugar bé els seus homes, els col·loca on cal, crea un ambient de bon rotllo... no m'ho crec jo això que en tinga prou amb les tertúlies, la premsa, les retransmissions esportives, els llibres i matar el cuquet una o dos vegades a l'any. Segur que ho faria molt millor que el Rajjart eixe o com li diguen...

La propera setmana tornaré amb el meu Benicarló de l'ànima. I contaré una tendra història de malalties, traïcions i retrobaments.

EL BLOC PER BENICARLÓ US
DESITJA UN BON ANY 2004

Les nadadores Susana del Olmo i Paula Saura, destaquen amb la Selecció Valenciana

TEXT: cnbenicarló

Els dies 20 i 21 de desembre, les nadadores del Club Natació Benicarló, Susana del Olmo i Paula Saura, amb categoria aleví, és van desplaçar a la ciutat de Melilla, juntament amb l'entrenadora del club, Lucia Vicente, per a participar en el trofeu que organitza aquesta ciutat autònoma.

Van participar seleccions d'Andalusia, Extremadura, Múrcia, Comunitat Valenciana i de la pròpia Melilla.

Susana del Olmo va aconseguir sis medalles d'or, dos en categoria individual, en 50 i 100 metres lliures, i quatre en relleus.

Paula Saura va aconseguir quatre medalles, en categoria individual, una de plata en 100 metres lliures i una

de bronze en 100 metres papallona, i dos d'or en relleus.

La convocatòria ha estat

molt important per al nostre club, al conivire i poder participar les nostres nadadores amb la resta dels millors nadadors, tant de la nostra comunitat com d'altres comunitats, en la seua categoria.

Amb aquest resultat es fa evident que el nivell del nostre club està cada dia més alt i que en propers anys, sense cap dubte, estarem entre els millors del nostre País. Més si tenim en compte que el nostre club s'ha preocupat per crear i mantindre una de la més importants pedrera de nadadors i nadadores del nostre país.

XXIIIè CROSS CIUTAT DE BENICARLÓ

TEXT: cnbenicarló

El diumenge 21 de desembre en el circuit Méndez Núñez de Benicarló, es va córrer el XIIIè Cross Ciutat de Benicarló i els XIIè Jocs Esportius Municipals. Amb 615 atletes inscrits, ja que era prova puntuable a nivell autonòmic, i tres recorreguts diferents, es completaren els circuits des dels 480 mts d'iniciació fins als 9.590 mts dels veterans. L'assistència de clubs amb 38 participants fou molt nombrosa, d'Alacant, València, Castelló, Tarragona, Barcelona, Zaragossa i Madrid. El resum dels resultats foren els següents:

Iniciació Fem: 1ª Mar Molina del Guadassuar. **Iniciació Masc:** 1er. Jaume Seguí del Guadassuar.

Benjamí fem. 1ª Pepa Fabregat del Baix Maestrat. **Benjamí masc.** 1er. Enrique Valles del Guadassuar. **Aleví Fem.** 1ª Jessica Ilores del Baix Maestrat. **Aleví Masc.** 1er. Fernando Martí del C. A La Ribera. **Infantil Fem.** 1ª Leticia Navarro del Tossal Silla. **Infantil masc.** 1er. Vicente Poveda del Crevillent. **Veterana Fem. (+ de 35 anys)** 1ª Conchi Martín

del J'haiber Playas CS. **Veterà Masc (+ de 40 anys)** 1er. Sergio Fernández del Interval M-2000.

El dissabte 20 de desembre va tindre lloc a Castelló el Campionat Provincial amb la participació d'un nombrós grup d'atletes del Club d'Atletisme Baix Maestrat-CARNS ROS. Les marques foren prou bones, si tenim en compte que som a principi de tempo-

rada, i s'aconseguien algunes mínimes, tan per anar a l'autonòmic com al campionat d'Espanya. El resum dels resultats foren els següents.

En 60 T Laura Esbrí va fer 6ª (categoria Absoluta) amb 10'32, Elisabet Delshorts fou 2ª (Juv) amb 9'55 (mínima pel Campionat d'Espanya), Carla Vidal

3ª (Cadet) amb 10'50, Marta Ferreres 4ª (Cadet) amb 11'99 i Bea Ferrando 5ª (Absoluta) amb 10'19.

En 60MLL Javi C. 2n (Juv) amb 7'49, Elisabet D. 1ª (Juv) amb 8'21 i Carla V. 2ª (Cadet) amb 8'43

En Alçada Anna D. 1ª (Juv) i marca personal amb 1'46, Marta F. 5ª amb 1'23, Bea F. 1ª amb 1'62 i mínima pel Campionat d'Espanya, Iván 4t. amb 1'39.

EL BENICARLANDO MARIANO BUENO S'ENFILA DALT D'UN ARBRE PER SALVAR L'ENTORN NATURAL DEL DESERT DE LES PALMES

Sra. directora:

Sovint pels noticiaris del món mundial i del món més proper sorgiren notícies que engeguen tot un grapat d'arrancades de pura solidaritat, de conscienciació o de les dues coses a la vegada. Aleshores volem salvar les balenes, l'Amazònia, les estepes de l'Àfrica o el continent gelat de l'Antàrtida i així redimim les nostres pròpies culpes perquè, en major o en menor mesura, som culpables de moltes de les descàrregues que sofreix el nostre entorn més immediat i el del més enllà Això, senyors i senyores, està molt bé i és una mostra de que encara ens queda un xic de consciència, però només un xic perquè, després, ens oblidem de les obres inhumanes que es fan per la nostra natura més propera i això és encara més greu perquè quan es vulguem adonar-nos haurem perdut el nostre entorn més immediat, i també, tot i que no ho veurem, haurem perdut les lluites llunyanes. Així em pregunto quants dels nostres tendres cors s'han

commogut de manera sincera, enmig d'aquestes dades, mirant a dos activistes que defensen la seua terra i la seua dignitat amb una de les últimes armes: una vaga de fam per a parar un vial, el de Cabanes-Orpesa, que trenca moltes normes de convivència, però que de ben segur enriquirà a algunes poques, però famolenques butxaques. Dic: "trenca moltes normes de convivència" perquè el mal que es fa va més enllà del deteriorament natural i paisatgístic....amb aquesta obra faraònica, digna de la llei del totxo, ens carregarem l'equilibri natural de la zona i, també, part de la nostra idiosincrasia perquè, senyors, l'home de dues potes sempre s'identificarà amb la terra i amb la seua terra més pròxima tot i que, ara, amb les rutines i les creixents necessitats prefabricades no ho detecten.

Dues persones fan vaga de fam prenent com escenari la Plaça Borrull de la capital de La Plana i nosaltres, molts, de ben segur que ni hem prestat l'atenció deguda a les seues causes i a les seues inquietuds. Ens fem l'ornidient i afirmant, als quatre vents, que som socis d'alguna ONG...la solidaritat i el preu de la hipocresia més desmesurada....ja seria hora d'aixecar el nostre pesat pes del seient i fer alguna cosa decent, almenys demanar a governants i als informadors que presten la deguda atenció....clar, que ho hem de demanar i exigir !!!, perquè??, perquè els primers es solen moure a pas del vot perquè no coneixen que el poble els demani comptes, tot i que sigui amb cartes, telefonades a hores intempestives o cridar-los la atenció quan passegen pels nostres pobles....passem a l'acció .I pel que fa

als segons, és la llei de la comoditat, de com a mi no em va millor no cercar massa coses ni fer preguntes improcedents, és la llei del no fer-se de mal de voler, de creure al governant de torn perquè d'ell depenen les publicitats i/o subvencions...i així es convertim en una peça important de la ignorància que ofega la nostra terra a causa de les creixents especulacions i de les polítiques autoritàries i que prenen el poder del poble. Què podeu fer???, evidentment, moltes més coses de les que fem, perquè no comencem per demanar, no millor, exigir als nostres governants que facen el seu treball d'una punyetera vegada???. Per què no els demanem per incompliment dels seus programes electorals o no ens neguem a pagar impostos perquè estan fent d'ells un ús indegut....per què no els ofeguem amb preguntes i repulses???

Susanna Anglés,
articulista utòpica

Llibres de text i lectures recomanades
Còl·legis públics i centres d'ESO i Batxillerat

COPISTERIA
LLIBRERIA
PAPERERIA

CÒPIES COLOR

B/N I PLÀNOLS

GRÈVOL

Sant Blai, 2 -Tel.: 964 475698
12580 BENICARLÓ